

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **Ing. L. W.**, narozená X,
bytem X,
zastoupená daňovým poradcem Ing. Petrem Rosenkranzem,
sídlem ul. 5. května 213, 418 01 Bílina,

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2023, č. j. 3173/23/5200-10421-711439,

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 25. 1. 2023, č. j. 3173/23/5200-10421-711439, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 9 800 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2023, č. j. 3173/23/5200-10421-711439, (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 11. 5. 2022, č. j. 1354759/22/2510-60561-508544 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím zastavil správce daně řízení o žádosti o kompenzační bonus dle § 106 odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) s odůvodněním, že žalobkyně nesplnila podmínky pro vznik nároku na kompenzační bonus. Žalobkyně současně požadovala přiznání náhrady nákladů řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobkyně především namítala nesprávnost úvah daňových orgánů o nesplnění zákonem č. 519/2021 Sb., o kompenzačním bonusu pro rok 2022, (dále jen „zákon o kompenzačním bonusu“) stanovených podmínek pro přiznání kompenzačního bonusu a nesprávnost výkladu ustanovení § 8 odst. 1 zákona o kompenzačním bonusu. Napadenému rozhodnutí a prvostupňovému rozhodnutí vytýkala jejich nezákonnost.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě sdělil své přesvědčení o tom, že postupoval v souladu s daňovým řádem a zákonem o kompenzačním bonusu. Konstatoval, že předmět činnosti žalobkyně nebyl dotčen vládními opatřeními účinnými ode dne 22. 11. 2021, a důvod poklesu příjmů tak nebylo možné podřadit pod důvody uvedené v § 8 odst. 1 zákona o kompenzačním bonusu. Žalovaný zdůraznil, že se nejednalo o významně dotčenou činnost ve smyslu zákona o kompenzačním bonusu, tudíž nebyl v daném řízení zcela naplněn jeho předmět. V důsledku nenaplnění předmětu kompenzačního bonusu, jakožto jednoho ze základních prvků jeho daňové konstrukce, byla žádost žalobkyně posouzena jako nepřípustná, a proto bylo řízení o této žádosti zastaveno dle § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem vyslovila souhlas, a žalovaný nesdělil soudu ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty dvou měsíců ode dne, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení, jak stanoví § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.
6. Soud dospěl k závěru, že daňové orgány postupovaly v rozporu se zákonem, pokud dospěly k závěru, že je na místě řízení o žádosti žalobkyně zastavit podle § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu. Proto shledal soud žalobu důvodnou.
7. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobkyně podala dne 2. 3. 2022 u správce daně žádost o kompenzační bonus za bonusové období od 1. 1. 2022 do 31. 1. 2022. V žádosti uvedla, že je společníkem společnosti s ručením omezeným Autocentrumlp s.r.o. a žádala o poskytnutí kompenzačního bonusu ve výši 31 000 Kč s tím, že významně dotčenou Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

činností je obchod s motorovými vozidly, kromě motocyklů a údržba, oprava a servis motorových vozidel. Žalobkyně byla následně správcem daně prostřednictvím e-mailové korespondence vyzývána k doložení podkladů pro posouzení nároku na kompenzační bonus, zejména byla vyzývána, aby uvedla, v čem konkrétně spočívala příčinná souvislost v poklesu jejích příjmů s opatřeními dle § 1 zákona o kompenzačním bonusu. Následně, dne 18. 3. 2022, přistoupil správce daně k zaslání výzvy žalobkyni dle § 89 odst. 1 daňového řádu za účelem odstranění jeho pochybností o existenci významně dotčené činnosti. Na tuto výzvu reagovala žalobkyně tak, že jejím předmětem činnosti je dovoz automobilů a jejich následný prodej v tuzemsku, při němž je nutný osobní kontakt se zájemcem o koupi vozidla. Poukázala na to, že v souvislosti s podzimní vlnou šíření COVID-19 bylo vládními nařízeními mj. nařízeno povinné nošení respirátorů ve všech vnitřních prostorách. Sdělením ze dne 5. 4. 2022 informoval správce daně žalobkyni o výsledku postupu k odstranění pochybností s tím, že žalobkyně nepředložila žádný důkaz, který by odstranil jeho pochybnosti, a neprokázala, že žádost o poskytnutí kompenzačního bonusu podala oprávněně. Nárok žalobkyně na kompenzační bonus správce daně neuznal a následně řízení podle § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu zastavil. Tento svůj postup odůvodnil tím, že se u žalobkyně jednalo o zjevně právně nepřipustné podání. Měl přitom za to, že „za taková podání je nutné považovat podání, na jejichž pozitivní vyřízení není vůbec zákonná opora, např. se jedná o žádost o něco, čemu nelze vyhovět“, a pokračoval, že pro pozitivní vyřízení žádosti není opora v zákoně o kompenzačním bonusu, protože „tento zákon výslovně stanoví, kdo je subjektem kompenzačního bonusu“. Žalovaný tento procesní postup napadeným rozhodnutím potvrdil.

8. Explicitně nevyjádřený závěr správce daně, že žalobkyně není subjektem kompenzačního bonusu dle zákona o kompenzačním bonusu, je nesprávný. Žalobkyně je společníkem společnosti s ručením omezeným a naplnění požadavků stanovených v § 3 zákona o kompenzačním bonusu u žalobkyně daňové orgány nikterak nezpochybňovaly.
9. Stejně tak nesprávný je závěr daňových orgánů, že žádost žalobkyně je nepřipustným podáním a je tudíž dán prostor pro zastavení řízení o žádosti dle § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu.
10. Kompenzační bonus podle zákona o kompenzačním bonusu je spravován stejně jako daň podle daňového řádu (k tomu srov. § 12 odst. 1 zákona o kompenzačním bonusu). Proto správce daně (v daném případě označován jako správce kompenzačního bonusu) postupuje při posuzování žádostí podle příslušných ustanovení daňového řádu.
11. Podle § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu správce daně rozhodnutím řízení zastaví, jestliže jde o zjevně právně nepřipustné podání.
12. Pojmem právně nepřipustné podání se zabýval Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích, a to především v rozsudku ze dne 7. 5. 2008, č. j. 2 As 74/2007-55, a dále v rozsudku ze dne 13. 12. 2018, č. j. 5 Afs 346/2017-31. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že právně nepřipustným podáním je takové podání, které zákon vůbec neumožňuje. Například podání odvolání tam, kde je odvolání ze zákona vyloučeno či tam, kde proti rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky. Za zjevně právně nepřipustné podání lze považovat takové, u něhož je již na první pohled zřejmé, že mu nelze vyhovět. Nepřipustnost přitom musí být zřejmá již ze samotného podání, nikoliv teprve z výsledků dalšího dokazování či zjišťování.
13. Z výše uvedeného však plyne, že správce daně poté, co obdržel žádost žalobkyně o kompenzační bonus, neměl za to, že je tato její žádost nepřipustná. Naopak, jednal s ní jako Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

s žádostí přípustnou, když ji meritorně přezkoumával a řešil, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro vyplacení bonusu. Jestliže žalobkyně nepodala nepřípustnou žádost, nemohl správce daně řízení o této žádosti zastavit pro nepřípustnost podle § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu. Pokud tak učinil a ani žalovaný toto pochybení v postupu správce daně neodstranil v odvolacím řízení, nezbyvá než uzavřít, že napadené rozhodnutí je v rozporu s § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu, a tudíž nezákonné.

14. Soud tedy uzavírá, že žaloba byla podána důvodně, a proto napadené rozhodnutí žalovaného výrokem I. rozsudku podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost zrušil. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž je dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán výše uvedenými závěry soudu.
15. Soud se nezabýval dalšími námitkami žalobkyně směřujícími do nesprávnosti meritorního posouzení žádosti žalobkyně, neboť výsledkem posouzení žádosti žalobkyně vtěleného do rozhodnutí daňových orgánů nebylo meritorní posouzení věci (bez ohledu na obsah jejich odůvodnění), ale nemeritorní rozhodnutí o zastavení řízení. V dalším postupu a rozhodnutí může však být vodítkem pro žalovaného rozhodnutí zdejšího soudu č. j. 16 Af 6/2023-28 ze dne 27. 3. 2024, v němž byla meritorně posouzena věc, týkající se žádosti žalobkyně o kompenzační bonus za první bonusové období, tj. od 22. 11. 2021 do 31. 12. 2021.
16. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil výrokem II. rozsudku žalovanému povinnost zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku účelně vynaložené náklady řízení v celkové výši 9 800 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby zástupce žalobkyně po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „advokátní tarif“), [převzetí a příprava zastoupení – písm. a); podání žaloby – písm. d)] a z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta (dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. března 2024

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.